

У Львові судять 21 осіб за приналежність до КПЗУ

"Прокуратор округового суду в Львові обвинувачує 21 в тім, що: на протязі 1928 р. в Львові, як і в інших місцевостях Речи-Посполитої, вони як члени і функціонари таємних комуністичних організацій, які мають революційно-переворотні стремління, зокрема шляхом кровавої революції, повалення існуючої форми влади і запровадження диктатури пролетаріату, також відірвання частини держави від її цілості — поширювали гасла тих організацій, організували нові групи, вербували нових членів, несли допомогу існуючим організаціям чиним та матеріальними засобами, розгортали акцію прямиючу до насильної зміни форми влади, до викликання і поблищення зовнішньої небезпеки до держави, до заколотів та громадянської війни в середині держави, також до відірвання частини держави від її цілості..." (Акт обвинувачення.)

17-го червня розпочався у Львові великий процес "21", яким закладається відповідальність за роботу в лавах Комуністичної партії Західної України, участь в 3-му з'їзді КПЗУ, та деяким належностям до Центрального Комітету партії. Всі обвинувачені надеяться до чиста так званих дислопадових зв'язів звільнення.

Цей процес має велике значення для характеристики режиму польської окупації на Західній Україні, характеристики розгортання революційної боротьби в жалких умовах фашистського терору. Дислопадові зв'язи фашизму є найбільш яскравим свідченням покаяння на Західній Україні руху за соціально і національно визволення, свідченням все зростаючого впливу Комуністичної партії, свідченням фашизму про все зростаючу небезпеку партії для падаючої фашистської диктатури. Масові арешти перед 1. листопадом 1928 р. не були просто звичайними і черговими арештами, — вони мали значно поважнішу і глибшу підставу, вони були початком нового етапу фашистського терору, відповідно на нове піднесення хвилі революційного руху.

В 1928 р. КПЗУ в зв'язку з розпадом в зв'язку з зрадою свого бувшого керівництва, ставала перед певною кризою, на яку покладали багато надій і фашистська диктатура і зв'язаний з нею буржуазно-націоналістичний і соціал-утопічний табір Західної України. Фашистська диктатура мала всі підстави констатувати покаяння революційного руху та піднесення активності мас, з великою зацікавленістю, і не менш великими надіями сподівалася за боротьбою партії з розламовцями, рахуючи на те, що партія не переживе кризи, розбіється, знесидається і випустить з рук керівництво класової боротьби, загубить своє становище гегемона національно-визвольного руху.

Цювання ренегатами партії, всілякі їхні "виритти", цкування Радискої України, наклепи на КПЗУ плеквали надії на фашистського уряду на компромісну КПЗУ перед очима трудящих, та водночас гальмування мобілізації всіх революційних сил для оборони Радискої України. В тому же світалі уявлялася криза в КПЗУ у Львівському-уєсернському клубку, яке сподівалося порядю від ті наслідків нагірті собі руки, і знову звести на манівці національно-визвольний рух працюючих мас. МНДО і УСРП сподівалися розкладу КПЗУ, і можливість через те без усіляких перешкод поставити Західну Україну навколішки перед фашизмом.

Ці свої сподіванки та заміри МНДО-уєсерні не в силі були навіть заховати, настільки вони визнали назовні і в своїх устах старалися як найміцніше "морально" підтримати ренегатів. Мовляв-хоча ви і маєте комуністичні гріхи в минулому, але все свого часу можна пробачити. Отже старіється, показати себе "вірними синосами відчиня". Розламовцям було висвітлено як "романтиків", їм допомагали передруками більш значних їхніх наклепів, підбадьорували, радили.

Але бивають ілюзії навіть і у фашистської диктатури. І підсудковийське дефензива і МНДО з УСРП прахувалися не менше, а ніж сами ренегати. Що правда, розлам був великим ударом для партії, що правда, висуєнні окремі групи на виборах до союму згідно дез'орієнтувало маси, і принесло величезну шкоду, що правда, цкування Радискої України, полекшило акцію МНДО-а УСРП, але сподівано розкладу КПЗУ вони не діялися. Вияснилося що Василькові-Турицькі потягнули за собою лише незвичайну кількість опуканих ними товаришів але і ті швидко повернули до партії, лишіши їх лише з

парою десятків найбільш рафінованих зрадників. Партія ново збудувала керівництво, партія в боротьбі з ренегатами значно зросла і зміцнилася, 3-ий з'їзд, що поклав край наслідкам розламу, розпочав новий період підсленної акції КПЗУ.

Ставка на розлам була бити! 3-ий з'їзд довів, що партія не то що не розколотися і не залишилася своїх-революційних позицій, що вона навпаки має всі підстави ці свої позиції поширювати та закріплювати.

Між тим фашистська диктатура вступила в період нових трудющих, нових небезпек. Виявлює перш за все що "сидячи" була лише стрибком до підвищення - господарського становища Польщі, але не могла затримати зростання протиріч стабілізації. Американські кредити були лише підтримували тимчасово тимчасовим. Зусилля до санації господарства, скеровані були на збільшення силою на шлях капіталістичної раціоналізації, підсленній визиску трудящих, яскравого курсу на піднесення велико-обширницьких і куркульських господарств, за рахунок прискочення лаверизації мало-земельного селянства. З усією силою завичувалося шрубу податкового пресу, майже на сто відсотків була підвищено земельний податок.

На цьому ґрунті розпочався великий страйковий рух на селі, який розвивався в величезному маштабі, зовсім незвичайному на Західній Україні, в часи панування опуканти. Ці страйки набули і нової змісти, вони розповсюдились на найширші маси батраків та селяни, і крім економічних вимог висувували політичні гасла, гасла повалення фашистської диктатури, робітничо-селянського уряду, прилучення Західної України до Радискої України. Стійкість страйкувачих була так визначною, що фашистським посяпкам доводилося обривати поміщицькі інтереси розстреляти есеєні. Українсько-буржуазно-угодова агентура фашизму не спромогалася затримати поступу селянського руху, який далі поширювався під керівництвом КПЗУ.

Не менше клопоту завдавали фашистським настроїм західно-українського робітництва, як разом з робітництвом цілої Польщі розпочало більш рішучо ставити опір капіталістичному наступові, висувуючи гасла боротьби з цілим устрем панування фашизму, як головної і невід'ємної передумови звільнення зярма ка-

піталістичного визиску та знущань. Піднесення активності робітничих мас, поживлення страйкової акції, було яскраво ознакою розвивання в робітничій масі ілюзій щодо до наслідків "санації", та державного регулювання боротьби між робітниками та підприємецями. Гасла безкомпромісової боротьби, гасла КПЗУ, все більше успішно знаходили собі шлях до західно-українського робітництва.

Ці робітничі і селянські виступи відбувалися на фоні поживлення всіх гасел загальної боротьби та її чергових епізодів з бобовими гаслами підлому національно-визвольного руху. Тут фашизм зазнав найбільш міцних ударів, тут спира фашизм доіти спокою на "Малопольське Восходній" ціною угоди зі західно-українською буржуазією кинулася великою поражкою. Купити, та більш менш, вдовольнити буржуазно-націоналістичний табір, нема сумнівів вдалося, але цілком програна була справа впливами цього табору приняти дальший розвиток національно-визвольної боротьби. "Молопольське Восходній", навпаки ще в більш виразних формах заявила себе ЗАХІДНОЮ УКРАЇНОЮ. Не дивилося, отже, сумнівів що до неможливості осідлати учинцями визвольний рух. Нові вияви угодовства ундо-радичів це в більшій мірі вияснивали робітничо-селянським масам що єдиним проводирем боротьби за повалення пансько-польської окупації є лише КПЗУ.

Навіть і без наявності інформації дефензива можна було спостерігти напруження нових проявів боротьби, напруження нової хвилі. Всі ці ознаки підсленності антифашистського табору, керівного КПЗУ, ознаки збільшення небезпеки для існування польської окупації на Західній Україні, були підставою для початку нового періоду фашистського терору, для підслення якою завголою ціною окупаційного режиму. Навіть для умов фашистської Польщі, для умов масових кривавих розправ з революційними трудящими, процесів зі сближними підсленними, для умов, літерально, навіть винищення проявів національно-культурного життя - загострення терору було надто, яскравим і безумовно становило новий етап фашистської політики на "кресах". Фашистська диктатура занесли руку для ударів керівничий центр революційного табору

Цей удар мусів до певної міри мати "профілактичне" значення. Надходили до дії коли настрої незадоволення і обурення робітничо-селянських мас мали вибухнути з приводу цілком окреслених подій. Наближалася десятирочна польсько-української війни, річниця Жовтня, та "евито" десятирічного існування "незалежної" Польщі.

Перед дефензивою було поставлено завдання перед цими днями завдати як найбільш шкоди антифашистському табору, розгромити відповідні інстанції партії, ізловити і арештувати найбільш визначних діячів революційного табору.

Розпочалися масові арешти. Арештовувалося літерально всілякі "розгортання акції" розухваленої дефензива, зберігачі свої кадри від масових перешкох, мусіла перейти вглибше підпілля. Проте вже через кілька днів і дефензива і, і халязні зумли переконатися в тому, що революційного руху немаю арештувати не вдалося, партія дала ім можливість переконатися в новому розгортанні своєї роботи.

Сотням людей навіть дефензива не змогла нічого довести, себто вирост не нашкрябала відповідних матеріалів щодо "нашитої" процес. Вона скористалася з можливості затримати у в'язниці без всякого приводу, і по кількох місяцях випустила. Треба відзначити що це належить до одного з законних і традиційних заходів кожним пролетарським св'ятом "польської демократії". Перед виступом запроторюється робітничо-селянських діячів до в'язниці, на всякий такий мовити, випадок. Отже діяч довелос перед Першим Травня зробити знову чергові кількісямісні відвідини відомий "Бригидок".

Але "21"-го не випустились і віддається в лабеті фашистського суду. Своєю часу всі доповіді органи дефензива, а їх вона має в Львові серед українських польських, і європейських буржуазних та угодових газет, — досить знали радисий галас з приводу розгрому Центрального Комітету КПЗУ.

Та... Центральний Комітет продовжує працювати і куру-

вати все більшим розвивом революційної боротьби, продовжують працювати і підсленюють свою роботу всі організації партії. І що найголовніше і на селі і на підприємствах боротьба за соціальне і національне визволення відзначається новими величезної маштабу подіями. Не допомогли листопадовий погром, ні арешти, ні криваві Гребенне і Батятич. Не допоможе і цей процес.

Всього кілька місяців тому у Львові відбувся влаштований фашистами український погром скерований на знищення національно-визвольного руху. Кілька місяців тому поховали жертви Гребенного, і запякували до в'язниць тих селян що випадково не попали під кулі жандармів. Потім ховали жертви Батятич і заковували в кайдани товаришів, що лишалися в живих. Потім відбулися нові процеси КПЗУ і сотні товаришів було вкнунено до тюрми. Потім були ці сленні робота, видача політичних комуністичних і селянських постві, безконечні конфіскації газет, заборони "Проектів", криваве Перше Травня, арешти, арешти... І вже в цих днях ще і єврейський погром у Львові.

Фашистські посяпки не сплять. Полковничий уряд звичайно не ставить жадних перешкод їхній корисній діяльності, він хороши платити за цю діяльність. Не дурно ж і Пласудський і Складковський "образилися" на соім за одні тоді, коли цей рух ще з більш рішучим натиском насувається на підвални фашистської Польщі.

"21"-го було заарештовано як відповідь фашистської диктатури на посилення революційного руху, але судять їх вже тоді, коли цей рух ще з більш рішучим натиском насувається на підвални фашистської Польщі.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

Гнат Брисль.
Львів, 3. У.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

(Написав Л. Цукерман).

В Бразилі сталевий трест володіє коїальними мангановим руду. У Перу американський капітал захопив мідні копальні і нафтове виробництво. Він володіє також залізницею, вуїльними шахтами та іншими галузями національного господарства.

Стандард Ойл контролює 70% всієї продукції нафти в тій час, як англійський капітал виробляє 27%. Американське товариство володіє двома найбільшими бавовняними фабриками, банками та пароплавами і контролює транзитний експорт з Чилі, Перу, Еквадору.

В Колумбії, Венесуелі та Болівії та сама картина: основні галузі господарства перебувають в руках американських трестів. Навіть у підприємствах сільського господарства цих країн американський капітал посідає панівне становище.

Болівія цікавить імперіалізм Злучених Держав, як величезна база олова; Венесуела — як один з найбільших виробників нафти; Колумбії — як виробник нафти й сільсько-господарча база тропічних овочів (банани, ананаси і т. ін.).

В середньо-американських республіках (Гватемала, Гондурас, Сальвадор, Коста-Ріка) бана-

новий трест містера Брауна є диктатором країни. В його інтересах робиться незлічімі "революції" в крихітних республіках Середньої Америки; йому ж належать залізничні сади, садиби, паролави та інші значні ділянки національного господарства маленьких республік Середньої Америки.

Тільки в одній республіці це їй досі панує англійський капітал. Це Аргентина. Англійські вклади в Аргентині за останніми відомостями визначаються в 2½ мільярдів доларів. Але англійський капітал шов головно на залізниці, трамваї та державні позики. Промисловістю країни він мало зацікавлений. До війни в Аргентині було вкладено значні французькі та німецькі капітали. Американський капітал тут вкладено в державні позики. Однак, в даний час американські вклади ще багатов менші, ніж англійські (450 мільянів доларів). Але в деяких основних ділянках національного господарства американський капітал вже панує. Так, у виробництві м'ясних консервів американському капіталові належить 58%, англійському — 22%; в нафтовій промисловості, цементній, авто-виробництві; у виробництві азотних — всюди господарює американський трест.

В останній час американський капітал посилено вкорінюється в гомову промисловість Бразилії. Тут він жетав значні площі землі на річці Амазонці з метою розлоду гумових дерев. Перешкоди, з якими цей грандіозний проект стурнувся, виявляються головно в недостатчій робочій силі. Є намір оселити там японців та китайців, щоби за допомогою дешевої робочої

сили зломити англійську світову монополію на гуму.

Запекла боротьба за латинську Америку між Злученими Державами та Англією є боротьбою за ринки збуту промислових товарів. Вона — один з етапів світової боротьби Злучених Держав з Англією за сировинні бази.

Боротьба відбувається за основні сировинні продукти для промисловості, що розвивається: нафта, гума, олово, бавовна.

Боротьба за нафту є одним з найважливіших вузлів світових суперечок між Злученими Державами та Англією. Справа в тому, що Злучені Держави споживають 70% світового здобутку нафти; Англія ж володіє 60% світових запасів нафти. В її руках перебувають основні нафтові джерела: у південній Персії, в Індю-Китаї, в Голандській Індії, значна частина нафтоносних земель у Латинській Америці. Неуспіх американської концесії Честера, що її останній одержав від турецького уряду, на право збудування залізничної до нафтодайних районів Мосулу для експлуатування нафти, є перемогою англійського імперіалізму. Капітуляція Туреччини в мосульському питанні дала Англії велитенські нафтодайні землі у верхів'ях річки Тигру.

У Персії провадиться запекла боротьба за нафту. В останній час американці в особи нафтової компанії Синклера одержали концесії на нафту в північній Персії. Однак, англійці, що зосередили в своїх руках найголовніші нафтові багатства Персії, провадять запеклу боротьбу проти американських концесій. (Далі буде.)

ТОВАРИШІ! ЧИТАЙТЕ ЛІТЕРАТУРУ З ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ!

КОЖНИЙ з вас повинен цікавитися боротьбою пролетаріату міста і села на Західній Україні. А щоби бути в курсі усіх справ, треба читати літературу Західної України, головно-ж видання Комуністичної партії Західної України. В нас можна дістати сілдуючі видання Комуністичної партії Західної України:

"ЗЕМЛЯ І ВОЛЯ", орган КПЗУ, за місяць травень 1929	20ч.
ПОСТАНОВИ III-го З'їзду КПЗУ, повне видання	25ч.
"НАША ПРАВДА", за червень-жовтень 1928	25ч.
"НАША ПРАВДА", за січень-березень 1929	25ч.
ПОЛІТИЧНА СИТУАЦІЯ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ	20ч.

Хто пришле ОДИН ДОЛАР, той дістане вище згадану літературу, що коштує \$1.15. Адресуйте так:

UKRAINIAN LABOR NEWS
COR. PRITCHARD & MCGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.

НА СКЛАДІ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ КНИГАРНИ

ви завжди дістанете найкращі і найцінніші книжки: оповідання, повісті, романи, наукові, економічні, соціальні і ін.

У НАС Є:

Багатий вибір театральних підручників для великих і малих драмгуртків;
Найновіші журнали в Радискій Україні;
Ріжні ноти для хорів і сольоспів;
Ріжні музичні інструменти;
Перуки, мальовданя, все потрібне для драмгуртків;
Грамофонні рекорди в грамофоні.

ЖАДАЙТЕ нашого каталога. Разом з каталогом містяться ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО, яке дає всі поради, виконує різні припоручення, пересилає гроші до старого краю, вибірає абдебіта, продає шибфурти. Обслуга ТОЧКА І ПІШЕВА. Можете самі переконатися.

Пишіть на адресу:
WORKERS AND FARMERS BOOK STORE
або
INFORMATION & FINANCIAL BUREAU
550 Selkirk Ave., Winnipeg.